

UZASADNIENIE

Dnia 22 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Pabianicach, w sprawie z powództwa R. W. przeciwko A. W. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, wydał zaskarżony wyrok, mocą którego pozbawił wykonalności postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie II C 740/12 w zakresie punktu 1 co do alimentów płatnych od 1 października 2012 r. i na przyszłość, zaopatrzone w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 18 września 2013 r. (pkt 1a) oraz wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 lipca 2013 r. w sprawie II C 740/12 w zakresie punktu 5 co do alimentów płatnych od 1 września 2013 r. i na przyszłość, zaopatrzone w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 18 września 2013 r. (pkt 1b). W pozostałej części powództwo zostało oddalone (pkt 2), zaś co do kosztów procesu ustalono, iż strony ponoszą wydatki związane ze swoim udziałem w sprawie (pkt 3).

Powyższe orzeczenie opierało się na następujących ustaleniach:

R. W. i D. W. zawarli związek małżeński w dniu 22 sierpnia 1998 r. Ich wspólnym małoletnim dzieckiem jest córka A. W. urodzona dnia (...)

W toku sprawy rozwodowej o sygn. II C 740/12 Sąd Okręgowy w Łodzi w trybie zabezpieczenia dnia 1 lutego 2013 r. wydał postanowienie, w ramach którego zobowiązał R. W., na czas trwania procesu o rozwód, dołożenia alimentów na rzecz małoletniej córki A. W. w kwocie 750 zł miesięcznie, począwszy od maja 2012 r., płatnych do rąk D. W. do 10 – go dnia każdego miesiąca.

Wspomniane postępowanie zakończyło się w dniu 12 lipca 2013 r., kiedy to orzeczono rozwód z winy obojga małżonków, powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron A. W. matce D. W. oraz ustalono, że miejsce zamieszkania dziecka jest przy matce. Oprócz tego Sąd Okręgowy w Łodzi w pkt 5 wyroku zamieścił rozstrzygnięcie w przedmiocie alimentów, zasądzając z tego tytułu od ojca na rzecz córki kwotę po 750 zł miesięcznie, płatną do rąk matki w terminie do 10 – go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

Postanowieniem z dnia 18 września 2013 r. Sąd Okręgowy w Łodzi nadał klauzulę wykonalności ww. postanowieniu z dnia 1 lutego 2013 r. oraz ww. wyrokowi z dnia 12 lipca 2013 r. w zakresie punktu 5.

Aktualnie strony zamieszkują w Wielkiej Brytanii.

Agencja do spraw (...) ((...)) A.) w Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Oddział Alimentacyjny i Egzekucji zobowiązała powoda do uiszczania od dnia 23 października 2013 r. na rzecz córki A. W. alimentów w kwocie 34 funtów tygodniowo – płatne na ręce D. W..

Rzeczony alimenty były uiszczane przez powoda, ale w nieregularnych odstępach czasu. Natomiast powód nie płacił żadnych alimentów na terenie Polski.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Pabianicach M. K. prowadzi z wniosku A. W. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową matkę D. W. postępowanie pod sygn. Kmp 10/14 przeciwko R. W. na podstawie obu opisanych tytułów wykonawczych: tj. postanowienia z dnia 1 lutego 2013 r. oraz wyroku z dnia 12 lipca 2013 r. W toku tego postępowania jak na razie dokonano opisu i oszacowania stanowiącego własność powoda lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku w P. przy ul. (...), uregulowanego w księdze wieczystej (...).

Merytorycznie Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie w świetle art. 840 § 1 k.p.c. Analizując sens i istotę tego unormowania Sąd podkreślił, iż powództwo przeciwegzekucyjne stanowi środek ochrony merytorycznej przeciwko niezgodnej z prawem egzekucji, pozwalający na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jeżeli prowadzenie egzekucji na podstawie tego tytułu narusza prawa podmiotowe dłużnika

wynikające z prawa materialnego. Tym samym zmierza ono do odmiennego, niż to wynika z tytułu wykonawczego, ukształtowania prawa. Dalej Sąd zaznaczył, iż powództwo przeciwegzekucyjne nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem, wobec czego nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o przepis art. 840 k.p.c. Przy tak poczynionych uwagach Sąd Rejonowy przychylił się do twierdzeń powoda o tym, że realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem córki, nałożony wyrokiem z dnia 12 lipca 2013 r., na terenie Wielkiej Brytanii, gdzie strony obecnie zamieszkują, czyniąc to za pośrednictwem (...) A., czyli lokalnego organu uprawnionego do ustalania obowiązku alimentacyjnego. Następnie Sąd odwołał się do spójnych ze sobą przepisów unijnych i przepisów polskich pozwalających wierzycielom alimentacyjnym, sięgnąć po przychody osiągane przez dłużników za granicą celem zaspokojenia należności alimentacyjnych. Z tego też względu w każdym kraju funkcjonują organy, które zajmują się świadczeniami alimentacyjnymi. W Wielkiej Brytanii w kwestiach alimentów na dziecko właściwa jest (...) A. – rządowa agencja, działająca na podstawie ustawy alimentacyjnej z 1991 r. ((...) 1991), zmienionej ustawą o alimentach na dziecko, rentach i emeryturach i zabezpieczeniu społecznym z 2000 r. ((...), P. and (...) 2000). Agencja ta rozstrzyga sprawy alimentacyjne w drodze procedury administracyjnej, a nie procesu sądowego i ma jurysdykcję w każdym przypadku, gdy rodzic sprawujący opiekę nad dzieckiem, rodzic niezamieszkujący z dzieckiem oraz dziecko mają stałe miejsce zamieszkania na terenie Zjednoczonego Królestwa. Alimony za pośrednictwem agencji płacą rodzice dziecka, które nie ukończyło szesnastu lat lub które nie ukończyło lat 19, jeżeli uczy się w trybie dziennym (i nauka ta nie jest nauką na wyższym poziomie). Alimony są płacone rodzicowi lub opiekunowi dziecka, którzy składają wniosek do Agencji. Agencja wylicza wysokość alimentów, zaś tygodniową płatność uiszcza rodzic niezamieszkujący z dzieckiem. Identyczna procedura została też wdrożona wobec R. W., który wykazał, iż tą drogą przekazuje środki pieniężne na utrzymanie córki A.. Zdaniem Sądu decyzja tego organu musi być honorowana, a jej wydanie miało istotny wpływ na byt prawny obowiązku alimentacyjnego orzeczonego na terenie Polski. W konkluzji Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że obowiązek alimentacyjny stwierdzony w postanowieniu o zabezpieczeniu z dnia 1 lutego 2013 r. oraz w wyroku rozwodowym dnia 12 lipca 2013 r. przestał istnieć od dnia 1 października 2012 r., gdy powód zaczął uiszczać alimenty na rzecz pozwanej zgodnie z obowiązkiem określonym przez (...) A.. Z uwagi na wzajemną relację pomiędzy zabezpieczonymi alimentami, a świadczeniami przyznanymi w wyroku, wyrażającą się upadkiem zabezpieczenia z chwilą uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, Sąd Rejonowy zaingerował w oba te tytuły wykonawcze. Wyrazem tego było pozbawienie wykonalności postanowienia zabezpieczającego Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 1 lutego 2013 r. w zakresie alimentów płatnych od dnia 1 października 2012 r. i na przyszłość oraz wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 lipca 2013 r. co do alimentów płatnych od 1 września 2013 r. i na przyszłość. W pozostałej części Sąd Rejonowy oddalił powództwo, zaś w odniesieniu do kosztów procesu zastosował art. 100 k.p.c.

Z apelacją od całości powyższego wyroku wystąpiła małoletnia pozwana reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową w osobie matki D. W.. Postawione względem rozstrzygnięcia zarzuty dotyczyły naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

1) art. 840 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że w niniejszej Sprawie doszło do wystąpienia przesłanek uzasadniających pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, podczas gdy powód powoływał się w toku postępowania jedynie na okoliczności, które były już przedmiotem oceny sądu orzekającego o wysokości obowiązku alimentacyjnego, a co w konsekwencji prowadziło do zakwestionowania prawomocności orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 lipca 2013 r.;

2) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że:

- świadczenie wypłacane na rzecz A. W. przez (...) A. ma charakter świadczenia alimentacyjnego, podczas gdy odmienny tryb ustalania wysokości świadczenia, ograniczenie wiekowe w jego pobieraniu a także wypłacanie go każdej osobie przy spełnieniu tylko jednej przesłanki powoduje, że mamy do czynienia ze świadczeniem bardziej zbliżonym do zasiłku;

- pomimo pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności interesy małoletniej będą zabezpieczone, podczas gdy uchylenie klauzuli wykonalności spowoduje, iż uprawniona nie będzie mogła uzyskać alimentów zaległych, tj.

wymagalnych przed dniem złożenia przez przedstawicielkę ustawową D. W. wniosku o świadczenie z (...) A. tj. za okres 1 lutego 2013 r. do dnia 23 października 2013 r.;

3) art. 326 § 1 k.p.c. poprzez odroczenie publikacji orzeczenia na czas przekraczający 14 dni, co spowodowało zerwanie związku intelektualnego między wynikiem rozprawy, a treścią opublikowanego orzeczenia.

Przy tak sformułowanych zarzutach strona skarżąca przede wszystkim wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku drogą oddalenia powództwa w całości oraz przyznanie zwrotu kosztów postępowania za obie instancje. Z kolei wniosek ewentualny opiewał na uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił:

Przy orzekaniu o alimentach w toku sprawy rozwodowej, zarówno przy udzieleniu zabezpieczenia, jak i przy wydawaniu wyroku, Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił i uwzględnił okoliczność, że A. W. otrzymuje od ojca R. W. świadczenie w rozmiarze 34 funtów tygodniowo wypłacane w Wielkiej Brytanii przez brytyjski urząd (...) A. / postanowienie z dnia 1 lutego 2013 r. z uzasadnieniem k. 73-75; wyrok z 12 lipca 2013r. z uzasadnieniem k. 116 – 120 – załączonych akt Sądu Okręgowego w Łodzi sygn. akt II C 740/12/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wywiedziona apelacja powódki jako zasadna skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Bezpośrednią przyczyną ingerencji w treść kontrolowanego orzeczenia było to, że Sąd Rejonowy dopuścił się zarzucanego mu naruszenia art. 840 § 1 k.p.c. Mianowicie w tej sferze zgodzić się trzeba ze skarżącą, że Sąd I instancji błędnie zdecydował się na pozbawienie wykonalności dwóch tytułów wykonawczych wydanych na gruncie sprawy rozwodowej o sygn. II C 740/12 w postaci postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 1 lutego 2013 r. w zakresie punktu 1. co do alimentów płatnych od 1 października 2012 r. i na przyszłość oraz wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 lipca 2013 r. w zakresie punktu 5. co do alimentów płatnych od 1 września 2013 r. i na przyszłość. Zdaniem Sądu Odwoławczego nie zostały bowiem spełnione przesłanki warunkujące skorzystanie z tej instytucji prawnej.

Na wstępie rozważań przypomnieć należy, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stanowi środek prawny przyznany dłużnikowi, zmierzający do zwalczenia tytułu wykonawczego w całości, w części albo do jego ograniczenia. Powództwo to jest powództwem o ukształtowanie prawa, ponieważ dłużnik za jego pośrednictwem zmierza do stworzenia lub zmiany już istniejącego stanu prawnego przez mający zapaść wyrok sądu. Powództwo jest kierowane wobec tytułu wykonawczego, zaś wykonalność jest cechą orzeczenia zasądzającego świadczenie. O tym, kiedy można domagać się pozbawienia wykonalności, a kiedy ograniczenia wykonalności, decydują okoliczności, na których dłużnik opiera swoje powództwo. Jeżeli zatem powód twierdzi, że zdarzenie, które powołuje, spowodowało wygaśnięcie zobowiązania w całości, może żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości. Jeżeli zaś twierdzi, że zobowiązanie wygasło w części (np. przez częściowe spełnienie świadczenia), może domagać się pozbawienia wykonalności w odpowiedniej części. Natomiast żądanie ograniczenia wykonalności dotyczyć może wypadków udzielenia dłużnikowi przez wierzyciela zwłoki w spełnieniu świadczenia albo niemożności wykonania zobowiązania przez pewien okres. W przypadku powództwa z art. 840 k.p.c. istnieją przesłanki formalne, w postaci określonych ram czasowych, kiedy może być ono wytoczone, tak aby było prawnie dopuszczalne i skuteczne. Po pierwsze musi być ono wytoczone po powstaniu tytułu wykonawczego, w przeciwnym razie będzie ono przedwczesne. Pamiętać tu jednak należy o tym, że tytuł egzekucyjny nie koniecznie musi być prawomocny. Zasadą jest co prawda to, że chodzi tutaj o tytuł wykonawczy (tytuł egzekucyjny z klauzulą wykonalności), ale na równi z nim są traktowane tytuły egzekucyjne zaopatrzone tylko w rygor natychmiastowej wykonalności, jak również tytuły egzekucyjne nie korzystające z powagi rzeczy osądzonej (np. akt notarialny). Po drugie z powództwem tym nie można wystąpić po ukończeniu postępowania egzekucyjnego, gdy świadczenie objęte tytułem zostało całkowicie zaspokojone, ponieważ z tą chwilą wierzyciel traci możliwość i prawo dysponowania tytułem wykonawczym.

W niniejszej sprawie dłużnik alimentacyjny R. W. wystąpił z powództwem po powstaniu tytułu wykonawczego i w czasie prowadzenia przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego, co oznacza, że opisane wyżej przesłanki zostały spełnione.

Zupełnie inaczej przedstawia się już kwestia oceny przesłanek merytorycznych, pozwalających na uwzględnienie powództwa, do grona których zalicza się przede wszystkim zaistnienie zdarzenia powodującego wygaśnięcie zobowiązania lub niemożność jego egzekwowania (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.). Zdarzenia te muszą istnieć przed wydaniem wyroku pozbawiającego tytuł wykonawczy wykonalności oraz przed wytoczeniem powództwa. Stwierdzenie takiego zdarzenia ma charakter deklaracyjny ustalania faktu, powodującego wygaśnięcie egzekwowanego zobowiązania albo niemożność jego egzekwowania (tak SN w orzec. z 20 października 1966 r., III CR 224/66, opubl. OSNC 7 – 8/67 poz. 130). Zdarzeniami powodujące wygaśnięcie zobowiązania są: **a)** wykonanie zobowiązania w tym także uiszczenie kwoty organowi egzekucyjnemu, jak również spełnienie świadczenia do rąk osoby nieuprawnionej do jego przyjęcia w zakresie, w jakim wierzyciel skorzystał ze świadczenia) oraz świadczenie do rąk osoby, która wykazała się pokwitowaniem wierzyciela; **b)** świadczenie w miejsce wypełnienia; **c)** potrącenie; **d)** odnowienie; **e)** zwolnienie z długu przez wierzyciela; **f)** zmiana wierzyciela i przejęcie długu; **g)** trwała i nieprzemijająca niemożliwość świadczenia będąca skutkiem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności; **h)** wejście w życie nowych przepisów prawa powodujących wygaśnięcie zobowiązania, chyba że z mocy tych przepisów postępowanie egzekucyjne ma być umorzone; **i)** wydanie wyroku na korzyść jednego z dłużników solidarnych na skutek uwzględnienia zarzutu wspólnego dłużnikom solidarnym. Do zdarzeń skutkujących niemożnością egzekwowania zobowiązania zalicza się: **a)** przedawnienie roszczenia; **b)** odroczenie wykonania zobowiązania przez wierzyciela oraz rozłożenie spłaty świadczenia na raty; **c)** prawo zatrzymania rzeczy do chwili zaspokojenia lub zabezpieczenia przysługujących roszczeń; **d)** przemijająca niemożliwość świadczenia; **e)** uprawomocnienie się wyroku w procesie petytoryjnym orzekającego pozytywnie o prawach pozwanego, przeciwko któremu prowadzi się egzekucję na podstawie wyroku wydanego w procesie posesoryjnym

Z brzmienia art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. wynika więc wprost, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stanowi jedną z form merytorycznej obrony dłużnika przed egzekucją. Dlatego podstawą tegoż powództwa opozycyjnego mogą być jedynie takie zarzuty, których powołanie nie było możliwe w postępowaniu, w którym doszło do wydania tytułu egzekucyjnego (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 18 grudnia 2012 r., I ACa 1215/12, opubl. baza prawna L.). Wskazać także należy, że już z wykładni literalnej przytoczonego przepisu wynika, że chodzi tu wyłącznie o zdarzenia obiektywnie powstałe po wydaniu tytułu egzekucyjnego, czy też po zamknięciu rozprawy, a nie o zdarzenia, które subiektywnie, uwzględniając punkt widzenia danej strony postępowania, za takie mogą być uznane. Za interpretacją obiektywną przemawia również fakt, że powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy, jego celem jest zaś pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, a nie podważenie treści prawomocnego orzeczenia sądowego. Trzeba bowiem podkreślić, że przeciwko możliwości ponownego analizowania okoliczności, podlegających zbadaniu w postępowaniu rozpoznawczym, przemawia także fakt, iż orzeczenie sądowe, które stanowi podstawę tytułu wykonawczego korzysta z powagi rzeczy osądzonej (por. wyrok SN z dnia 16 września 1999 r., II CKN 475/98, opubl. baza prawna L., wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 września 2013 roku, I ACa 473/13, opubl. baza prawna LEX nr 1383499, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 czerwca 2013 roku, VI ACa 1689/12, opubl. baza prawna LEX nr 1362956). Jeżeli zatem określone okoliczności i oparte na nich zarzuty lub wypływające z nich wnioski istniały i dały się sformułować w chwili zamknięcia rozprawy, lecz strona skutecznie ich nie podniosła lub nie przytoczyła, w związku z czym nie zostały spożytkowane przez sąd przy wydawaniu wyroku, podlegają prekluzji, czyli wykluczającemu działaniu prawomocności (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt III CZP 16/12, opubl. OSNC Nr 11/2012 poz. 29, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 r. sygn. akt V CSK 199/10, opubl. baza prawna LEX nr 786397, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., sygn. akt III CZP 78/03, opubl. Prok. i Pr. Nr 6/2004 poz. 36, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 marca 2014 r., sygn. akt I ACa 1255/13, opubl. baza prawna LEX nr 1451719 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa 1236/13, opubl. baza prawna LEX nr 1438291). Przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zatem zdarzenia istniejące

przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłyby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest niedopuszczalne. Inny sposób interpretacji podstawy powództwa opisanej w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. powodowałby z kolei możliwość ponownego rozpoznania tych samych zarzutów i okoliczności co w procesie, w którym powstał tytuł wykonawczy.

Taka właśnie sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie, albowiem Sąd Rejonowy dokonał powtórnej analizy odnośnie obowiązku alimentacyjnego powoda R. W. nałożonego w trybie administracyjnym przez kompetentną w tej materii Agencję do spraw (...) ((...) A.), działającą na terenie Wielkiej Brytanii. Tymczasem wydana przez ten organ decyzja z dnia 21 grudnia 2012r. była znana i rozważona przez Sąd Okręgowy orzekający w sprawie o rozwód (dokument z dnia 21 grudnia 2012r. oraz jego poświadczony tłumaczenie z języka angielskiego k. 77 – 84 akt sprawy Sądu Okręgowego w Łodzi sygn. 740/12 – o rozwód). Potwierdzeniem tego są zawarte w uzasadnieniu wyroku rozwodowego ustalenia i ocena prawna, co oznacza, że wspomniany Sąd już jednoznacznie wypowiedział się w tej kwestii. W tym miejscu z całą stanowczością trzeba podkreślić, iż ani postanowienie o zabezpieczeniu, ani też przedmiotowy wyrok rozwodowy nie były kwestionowane, a w konsekwencji zaskarżone przez R. W. przysługującym mu jako pozwanemu w tej sprawie środkiem zaskarżenia odpowiednio zażaleniem i apelacją. Przyjmąc zatem należy, że w toku niniejszej sprawy, biorąc zwłaszcza pod uwagę konstrukcję pozwu, powód ewidentnie oczekiwał ponownego zbadania słuszności obu wymienionych i prawomocnych orzeczeń, które stały się podstawami tytułów wykonawczych. Innymi słowy powód nie powołał się na żadną nową okoliczność, która nie podlegała ustaleniu i ocenie w poprzednim postępowaniu. Wręcz przeciwnie, opisane okoliczności miał na uwadze Sąd Okręgowy, co wynika z uzasadnienia orzeczenia w sprawie o rozwód sygn. akt II C 740/12. Wnikliwa analiza tego orzeczenia a w szczególności przedstawione w uzasadnieniu motywy rozstrzygnięcia prowadzą do wniosku, iż sąd orzekający w postępowaniu o rozwód kompleksowo orzekł o alimentach. Wedle stanowiska Sądu uprawnionej małoletniej należą się więc alimenty w kwocie po 750 zł miesięcznie, niezależnie od świadczenia w wysokości 34 funtów tygodniowo (strona 6 uzasadnienia wyroku). Według tego Sądu obie te należności pieniężne stanowią razem łącznie kwotę odpowiadającą wysokości obowiązku alimentacyjnego spoczywającego na powodzie względem małoletniej córki.

Konkludując, powód zdecydował się na wytoczenie powództwa przeciwegzekucyjnego, z tym że na jego poparcie zgłosił niewłaściwą argumentację. Podnoszone przez powoda okoliczności nie mieściły się w dyspozycji art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i bezzasadne powództwo oddalił. Oprócz tego zakres dokonanej ingerencji obejmował też koszty procesu, które w oparciu o art. 98 k.p.c. należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanej. Na poniesione przez nią wydatki złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 1.217 zł, którego wysokość został ustalony poprzez odwołanie się do § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za adwokackie (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono wedle zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, wynikającej z przepisu art. 98 k.p.c. Pozwana, poniosła koszty w postaci opłaty od pozwu – 450 zł oraz wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie – 1.200 zł. Przy obliczaniu stawki przysługującej pełnomocnikowi posłużono się z kolei § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).